

Питання забезпечення здійснення повноважень з охорони навколишнього природного середовища на місцевому рівні та передачі функцій від територіальних органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища України урегульовано Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації повноважень органів виконавчої влади у сфері екології та природних ресурсів, у тому числі на місцевому рівні».

Так, повноваження територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища передано обласним, Київській, Севастопольській міським державним адміністраціям.

Для забезпечення передачі повноважень від територіальних органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища України обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям в місцевих держадміністраціях створено структурні підрозділи екології та природних ресурсів відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 15.03.2013 року № 338 «Про збільшення граничної чисельності працівників обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій» та Постанови Кабінету Міністрів України від 18.04.2012 № 606 «Про затвердження рекомендаційних переліків структурних підрозділів обласної, Київської та Севастопольської міської, районної, районної в містах Києві та Севастополі державних адміністрацій».

Таким чином, у разі ліквідації органів виконавчої влади, в тому числі територіальних органів, їхні права та обов'язки згідно Постанови Кабінету Міністрів України від 20.10.2011 № 1074 «Про затвердження Порядку здійснення заходів, пов'язаних з утворенням, реорганізацією або ліквідацією міністерств, інших центральних органів виконавчої влади» переходять іншому органу виконавчої влади.

Відповідно до правової позиції Верховного суду України, викладеній у Постанові від 17 жовтня 2011 року вбачається, що встановлена законодавством можливість ліквідації державної установи (організації) з одночасним створенням іншої, яка буде виконувати повноваження (завдання) особи, що ліквідується, не виключає, а включає зобов'язання роботодавця (держави) по працевлаштуванню працівників ліквідованої установи.

Зважаючи на те, що органи, які утворюються шляхом реорганізації інших центральних органів виконавчої влади, є правонаступниками органів, які реорганізуються та здійснюють їхні повноваження, то відповідно до статті 55 Кодексу адміністративного судочинства України в разі вибуття або заміни сторони чи третьої особи у відносинах, щодо яких виник спір, суд допускає на будь-якій стадії адміністративного процесу заміну відповідної сторони чи третьої особи правонаступником.

При визначенні процесуального правонаступництва згідно роз'яснень пункту 9 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 06.03.2008 № 2 «Про практику застосування адміністративними судами окремих положень Кодексу адміністративного судочинства України під час розгляду адміністративних справ» слід виходити з того, хто є

правонаступником у спірних правовідносинах, та враховувати, що якщо під час розгляду адміністративної справи буде встановлено, що орган державної влади, орган місцевого самоврядування, рішення, дії чи бездіяльність яких оскаржуються, припинили свою діяльність, то в такому випадку суду необхідно залучити до участі у справі їхніх правонаступників. У випадку ж відсутності правонаступників суду необхідно залучити до участі у справі орган, до компетенції якого належить вирішення питання про усунення порушень прав, свобод чи інтересів позивача.

Таким чином, питання припинення юридичної особи публічного права, на відміну від ліквідації юридичних осіб приватного права слід розуміти не лише в контексті припинення її майнових зобов'язань, оскільки така особа створювалась для виконання функцій держави чи місцевого самоврядування. Відповідно, функції держави не зникають разом із ліквідацією юридичної особи публічного права, крім випадку повної відмови держави від виконання певних функцій, а тому в будь-якому випадку, враховуючи принцип безперервності влади, повноваження Державних управлінь охорони навколишнього природного середовища в областях, містах Київ та Севастополь, які фактично не виконують свої встановлені законом функції переходять (функціональне правонаступництво) органу до компетенції якого належить вирішення питань з охорони навколишнього природного середовища на місцевому рівні, тобто до обласних, Київської, Севастопольської міських державних адміністрацій.

2. Порядок видачі дозволу на спеціальне водокористування регулюється статтею 49 Водного кодексу України та постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 321 «Про затвердження Порядку видачі дозволів на спеціальне водокористування та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1992 р. № 459».

3. Згідно з пунктом 1 статті 4 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа.

Водним кодексом України та Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру у сфері охорони вод, раціонального використання водних ресурсів, процедура продовження строку дії дозволу не передбачена.

Перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, регулюються Законом України «Про адміністративні послуги».

Ураховуючи зазначене, центр надання адміністративних послуг має право приймати документи для отримання суб'єктом звернення нового дозволу на спеціальне водокористування, а не продовження терміну дії дозволу на спеціальне водокористування, виданого державним управлінням охорони навколишнього природного середовища.

Принагідно інформуємо, що Мінекономрозвитку розроблений проект Закону України № 3759 від 12.01.2016 «Про внесення змін до деяких

законодавчих актів України, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, щодо їх приведення у відповідність із нормами Законів України «Про адміністративні послуги» та «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», до якого Мінприроди було надано пропозиції щодо внесення змін до статей 49, 55 та 86 Водного кодексу України з метою приведення процедури видачі дозволів на спеціальне водокористування та дозволу на проведення робіт на землях водного фонду у відповідність до цих законів.

Заступник Міністра –
керівник апарату

Віктор ВАКАРАШ